

JOSEPH AIDOO

»Anfallarna ska känna min närvaro«

TEXT PER CORNELL • FOTO HASSE FRIDÉN

Vad som än händer i sommar kommer Hammarby för alltid ha en plats i Joseph Aidoo's hjärta.

– Den dagen jag lämnar kommer det att falla tårar från mina ögon. Hammarby är min europeiska moderklubb, min andra familj.

★ **Det är slutet av första halvlek.** Djurgården leder välförtjänt med 0–1. Den allmänna inställningen på läktaren är att det ser ganska mörkt ut. Folk pratar om skador och avstängningar. Och om att spelet är för dåligt. Joseph Aidoo däremot går med en annan känsla i kroppen. Han tror inte att de kommer att vinna – han vet det. Vilket han berättar för Junior, Degerlund och Birkir. Aidoo, fylld med självförtroende efter sin fina vårsäsong, sprider hopp till sina lagkamrater. Men så har det inte alltid varit. När han kom till Hammarby brottades han en hel del med inre tvivel. Som troende kristen är tvivlet något han vill bemöta med tro. Men det är inte så lätt i alla situationer.

– Efter träningarna kände jag mig stressad. Misstag jag hade gjort tyngde mig. Det finns tillfällena i livet när man behöver få höra att man är på rätt väg, säger han.

Där och då var det Kennedy som visade vägen för Aidoo. Efter träningarna pratade de ofta med varandra. När Aidoo väl förstod vad Kennedy hade på sitt CV gjorde orden ännu djupare intryck.

– Han sa hela tiden till mig att han såg något speciellt hos mig. Det stärkte mig mycket i början.

Det har inte varit någon spikrak resa för Aidoo i

Hammarby. Men det förväntade sig klubben inte heller. Värvningen av Aidoo representerar något som Hammarby inte har ägnat sig åt särskilt mycket under senare år – att medvetet värva en spelare som man utvecklar och sedan säljer vidare med god vinst. Det är en helt annan typ av värvning än Philip Haglund eller Jan-Gunnar Solli, som ingen räknade med att vi skulle sälja vidare. De bidrog med erfarenhet och sportsliga insatser.

Utan att ha full insyn verkar klubben ha gjort ett gediget arbete denna gång. De utvärderade och träffade Aidoo i Ghana sammanlagt fyra gånger innan de fick till ett låneavtal med köpoption för att minimera den egna risken. De var också införstådda i utmaningen att låta en 19-åring från en förstad till Accra flytta ensam till Stockholm. Och de gav honom tid att anpassa sig till europeisk fotboll.

Det är därför vi nu befinner oss i en ovan situation. Mycket tyder på att Aidoo kan bli Hammarbys första stora försäljning sedan Linus Hallenius. Den gången räddade intäkterna oss från ekonomisk undergång. Nu är vi i ett läge när vi inte behöver sälja, men kan välja att göra det. Det borde borge för att klubben inte säljer till ett för lågt pris, något som skulle smärta många supporterhjärtan. En spelare som blivit en favorit vill man väl i första hand behålla och i andra hand få snuskigt bra betalt för? Samtidigt finns det troligen ett visst värde för klubben att visa för marknaden att man kan förädla talanger som sedan hamnar i större ligor. Det talar för att klubben gärna ser en affär nu i sommar.

»Hammarby är min europeiska moderklubb – min andra familj«

Huvudpersonen själv tar ryktena med ro. Han påstår att han inte vet om något kommer att hända, men utesluter det inte heller. Tiden i Hammarby har gjort honom redo för en större liga. På flera sätt:

– Rent fotbollsmässigt har jag utvecklats mycket. Jag minns min första U21-match mot Norrköping. Min anfallare lurade upp mig i planen gång på gång, sen la de en längre passning över mig till en annan spelare som löpte på djupet. Nu har jag lärt mig en mer taktisk och europeisk spelstil.

Ett annat utvecklingsområde har varit kommunikation och ledaregenskaper. Det har varit ett visst tjat om att Aidoo bara kan prestera bra försvarsspel om han har någon som håller honom i handen. Det hänger ihop med hans genombrott tillsammans med Boo Wiklander. Säkerligen var Boo Wiklanders erfarenhet till nytta för Aidoo. Och just kommunikation är ju en av göteborgarens styrkor. Men man undrar ju samtidigt vad Aidoos snabbhet och fysik gjorde för bilden av Boo Wiklander.

Den person som följt Aidoo närmast är chefsscout Mikael Hjelmberg. Hans inställning är att Aidoo i år har bevisat att han står på egna ben. Han kan både leda och kommunicera på planen, han behöver ingen "extrapappa" med sig.

– Där tycker jag han har utvecklats mest denna säsong, säger Hjelmberg.

De andra bitarna Aidoo har fått jobba med är det ensamma livet i Stockholm. Han var van att ha familj, vänner och lagkamrater omkring sig även på fritiden. Här i Stockholm ser livet annorlunda ut.

– Jag har lite vänner här också, men jag är mest ensam hemma. Det var svårt i början, men nu har jag vant mig. Jag tittar på film och lyssnar på musik. Och dansar.

De andra stora omställningarna rent personligt var språket och tempot. Stockholmare gör allting snabbt medan Aidoo är van att vara mer avslappnad. Men även där har han anpassat sig.

– När jag kommer hem och träffar kompisar

kan jag vända mig om när vi är ute och går. Då ser jag att jag nästan har skakat av mig dem.

Aidoo är uppvuxen i Tema, en hamn- och industristad strax utanför huvudstaden Accra. Han har en äldre bror och sina föräldrar i staden, mamman är sömmerska och pappan assistent på en sjukvårdsklinik. Tidigt var det fotboll som gällde. Inte ens hans mamma kunde hindra honom från att smita ut och spela boll med kompisarna på den sand- eller grusplan som fanns att tillgå. Han spelade även väldigt mycket baseboll som ung, en sport som växer kraftigt i Ghana. Men fotbollen var nummer ett, och som han tidigare berättat fick han så småningom ett stipendium genom fotbollen och plockades som 15-åring upp av Accraklubben Inter Allies.

Men oavsett hur väl Aidoo har anpassat sig till europeisk fotboll och ett liv i Stockholm, är det nog hans personliga egenskaper som gör att han i dag kanske står inför möjligheten att gå till en större liga. Hjelmberg imponerades av hans styrka, spänst och snabbhet. Det var de egenskaperna även Kennedy såg. Joseph Aidoo berättar själv om en lite rolig incident under Afrikanska U20-mästerskapen när han mötte Sydafrika, som säger en hel del om hur han vill bli uppfattad på planen. Deras anfallare kom fram till honom efter matchen och berättade om den rädsla han hade känt när han hörde Aidoos fotsteg bakom sig.

– Man kan dribbla av mig. Men jag kommer tillbaka. När anfallaren har tagit några steg kommer han att höra hur jag jagar honom. Han ska känna min närvaro. Sen tar jag honom. Som jag gjorde med Gustav Engvall.

Du är väldigt uppskattad i Hammarby, hur påverkas du när publiken sjunger din ramsa?

– En del människor sprutar in droger i sin kropp. När jag hör min ramsa, det blir den effek-

Joseph Aidoo

Född: 29 september 1995

Bor: Årsta

Längd: 176 cm

Vikt: 83 kg

Moderklubb: Inter Allies FC

Kontraktslängd: 31/12 2018

Klubbar i karriären:

2013–2015 Inter Allies

2015– Hammarby

Glädjescener efter segern mot Jönköpings Södra i maj på Nya Söderstadion.

Aidoo i den minnesvärda segermatchen mot Djurgården, 4 juni.

ten. Jag känner mig oövervinnlig.

Hur tror du det känns att lämna Hammarby, den dag det sker?

– Kanske som när jag lämnade Inter Allies. Jag var glad på ett sätt att flytta hit. Men när jag fick reda på det skulle vi just spela mot ligans bästa lag. Jag fick inte vara med. Jag sa till laget att de skulle klara sig utan mig, då började tårarna rinna. Den dagen jag lämnar kommer det att falla tårar från mina ögon. Hammarby är min europeiska moderklubb, min andra familj.. ■

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Tomas: Är det helt uteslutet att du stannar i Sverige?

– Nej, jag har ju kontrakt med Hammarby och jag trivs väldigt bra. Det är inte så att jag är tvunget att lämna. Alla gillar mig här.

Ivar: Har du någon favorittramsa?

– "Just i dag är jag stark" och "Hammarby är de bästa".

Pia: Vad tycker du om att folk kommer fram och pratar med dig på stan?

– Det känns bra. De kommer ju fram till mig för att de gillar mig.

Anna: Har du någon favoritplats i Stockholm?

– Jag är nästan aldrig ute på stan. Jag är mest hemma efter träningarna.

Magnus: Jacob har infört öl efter seger, dricker du?

– Nej, jag dricker inte alkohol. Inte min familj heller.

Åsa: Hur ofta hälsar du på din familj?

– En gång varje år, i december.

Per: Vad tar du i bänkpress?

– Det vet jag inte, jag har aldrig tränat bänkpress.